

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 288/2024-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej JUDr. Annou Lacovou, advokátkou, Pražská 4, Košice, proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. K2-49Er/1388/2012 zo 16. februára 2024 takto

rozhodol:

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením mestského súdu v exekučnom konaní.

II.

2. Na návrh sťažovateľky ako oprávnenej bol pôvodný exekútor okresným súdom v máji 2012 poverený vymôcť od povinnej 73 000 eur. Vzhľadom na nečinnosť exekútora sťažovateľka v máji 2015 požiadala o jeho zmenu. Tomu okresný súd vyhovel a uznesením z júna 2015 vymožením poveril druhého exekútora s tým, že pôvodnému exekútorovi nemožno priznať trovy exekúcie, keďže nemožno vylúčiť, že ich bude znášať povinný. Okresný súd uznesením z júna 2018, ktoré bolo potvrdené uznesením krajského súdu z februára 2019, exekúciu pre konkurz na majetok povinnej zastavil a sťažovateľke uložil druhému exekútorovi nahradiť trovy exekúcie 34,69 eur. Tie sťažovateľka zaplatila 12. apríla 2019. Dňa 22. novembra 2019 druhý exekútor vrátil poverenie.

3. Nástupca pôvodne povereného súdneho exekútora v decembri 2018 okresnému súdu uviedol, že pôvodný exekútor si pri zmene exekútorov uplatnil trovy 110,53 eur, toho sa pridrižiava a tieto trovy žiada priznať. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením mestský súd rozhodol, že nástupcovi pôvodne povereného exekútora priznáva trovy exekúcie 82,91 eur s tým, že po

doručení tohto uznesenia oprávnenej sťažovateľke, povinnej a exekútorovi treba vyznačiť jeho právoplatnosť a spis archivovať.

III.

4. Podľa sťažovateľky je uznesenie mestského súdu nezákonné a o výške trov mal rozhodnúť vyšší súdny úradník do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda do júla 2019. Trovy exekútora považuje za premlčané. Zdôrazňuje, že mestský súd nezdôvodnil oneskorenosť rozhodnutia a z výroku nie je zrejmé, kto je povinný trovy uhradiť. Tým, že uznesenie nevydal vyšší súdny úradník, ale sudkyňa, jej bola odňatá možnosť podať sťažnosť.

5. Mestský súd k tomu uviedol, že trovy exekúcie si riadne uplatnil pôvodný exekútor. To, že o výške trov rozhodol sudca, samo osebe nezasahuje do ústavných práv, keďže nejde o ústavnú zásadu (I. ÚS 502/2019 a PL. ÚS 10/2019). Podľa mestského súdu pôvodný exekútor má právo na rozhodnutie o výške jeho trov, keďže v prípade vymoženia mu ich nový exekútor musí uhradiť. Preto uznesením nikomu, a teda ani sťažovateľke nebola uložená povinnosť ich nahradiť. To vylučuje možnosť porušenia jej ústavných práv.

6. Sťažovateľka zdôraznila, že porušenie ústavných práv identifikovala v tom, že mestský súd bol nečinný od zastavenia exekučného konania až do rozhodnutia namietaným uznesením. Podotkla, že exekučné konanie bolo právoplatne dávno skončené a mestský súd si mal splniť svoju povinnosť rozhodnúť v určitej lehote, a keďže tak neurobil, porušil zákon.

IV.

7. Ústavnej sťažnosti nebolo vyhovené, keďže namietaným uznesením nedošlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Týmto uznesením sťažovateľke nebola uložená žiadna povinnosť, nijak nebolo zasiahnuté do jej procesných práv a toto uznesenie ani nemôže v budúcnosti byť dôvodom na zásah do akýchkoľvek jej práv.

8. Namietané uznesenie je zbytočné a mestský súd nemal žiaden dôvod ho vydať. Exekučné konanie o vymoženie pohľadávky sťažovateľky voči povinnej skončilo zastavením a vôbec nemožno uvažovať o tom, že by trovy pôvodného exekútora mohli byť vymožené. Rovnako nie je žiadny zákonný podklad na to, aby tieto trovy kedykoľvek v budúcnosti musela nahradiť sťažovateľka. Pre právne postavenie sťažovateľky namietané uznesenie nemá žiadny súčasný a ani v budúcnosti potencionálny význam. Zbytočnosť namietaného uznesenia mestského súdu nezakladá porušenie ústavných práv sťažovateľky. Je skôr dôkazom o množstve zbytočností v postupoch všeobecných súdov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2024

Robert Šorl
predseda senátu